

ՔԱՐՈՋԻՕՍԱՎԿԱՆ

**Տ. ՄԿՐՏԻՉ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՊՈՌՇԱՆԻ ՔԱՐՈՋԻ ԽՈՍՎԱԾ ԵՐԵՒԱՆԻ Ս.
ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՎՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ ՄԱՏՈՒՅԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(31 հոկտեմբերի, կիրակի, 2010 թ.)

ՅԱՆՈՒՆ ՆՕՐ ԵՒ ՈՐԴԻՑ ԵՒ ՆՈՔԻՑՆ ՍՐԲՈՅ. ԱՄԷՆ

«Ով ականջ ունի լսելու՝ թող լսի եւ իմանա,
Սակայն Զգույշ եղեք թե ինչպես եք լսում» (Դուկ. Ը 18)

Վեհափառ Տեր, Գերաշնորհ Սրբազան Հայրեր, Հոգեշնոր Հայրեր եւ սիրելի
հավաքացյալներ,

Այսօր, երբ լույսի հրաշք շողերը թափվեցին մեր երկրի սրբին, Եկեղեցու Սուրբ
խորանից, հնամենի զանգերի հեղինակ հնչեց Աստուծո կենդանի այս խոսքը՝ ավերարանելով
սկիզբը ձեռնադրության մեծ խորհրդի: Մայրացել է դարձյալ մեր Եկեղեցին, եւ մոռացվել
են երկունքի ցավերը, հիմն անցել է, եւ ամեն բան նոր է: Եւ ահա իբրեւ գործազուրկ ու
սիրող մայր՝ Եկեղեցին առաջին անգամ սուրբ Մյուռոնով լվանում է գլուխն ու ձեռքերը իր
նորածին քահանաների: Իր սիրտ պես անարեսանելի, բայց իրական, փոխանցում է երկնային
փնայի Սուրբ Հոգու գործությունը: Հոգևոր այս նոր ծնունդով, ինչպես երբեմն վերնաբան
մեջ, աշակերտները դարձել են առաքյալներ: Դարձյալ Աստուծո զինվորյալ սպասավորներն
են ծնվել՝ ի պաշտպանություն իրենց մոր ու ժողովրդի՝ մարտահրավեր ներկելով նորօրյա
Գողթաթներին. «Դուք մեզ վրա եք հարձակվում սրով, գեղարդով եւ վահանով, իսկ մենք ձեզ
վրա ենք գալիս գործությունների Տիրոջ անունով»: Տեղին է հնչում օրվա ավերարանական
խոսքը՝ «Ով ականջ ունի լսելու թող լսի եւ իմանա, Սակայն Զգույշ եղեք թե ինչպես եք լսում»:

Այդ նույն Աստվածային գործությունն է, որ այսօր աշակերտներին դարձնելով
առաքյալներ՝ պալիս է երկնքի արքայության բանալիները, ըստ այն խոսքի, թե՛ քեզ պիտի
դառնա երկնքի արքայության բանալիները, եւ ինչ որ մի անգամ կապես երկրի վրա՝ կապված
պիտի լինի երկնքում: Ինչ որ արձակես երկրի վրա՝ արձակված պիտի լինի երկնքում:
Տիեզերական է, ուրեմն, օծման խորհուրդը, որի մեծագույն խմաստը Եկեղեցու անմահության
խորհուրդն է:

Դարեր եկան, դարեր անցան, Էջմիածին,
Քո հիմն անշարժ ու անսասան, Էջմիածին.
Չէ՛ն ձեռակերպ դու մարդկուն առօրյա,
Դու շողակաթ լուսո խորան, Էջմիածին:

Բազմադարյան մեր պարմությունն իր այսօրվա ներկայով, մասնավորաբար Նայ Եկեղեցու մեջ րեղ գրած այսօրվա զարթոնքով, Ոսկերեքան մեծ Նայրապետի խոսքերը փոխ առած կրկնում է դարձյալ. «Եկեղեցուց զորեղ որևէ բան չկա. Աշխարհ, ավարտի՛ր պարերագմդ, քանզի դու թո գործությունն ես նվագեցնում: Մի՛ պարերագմի՛ր երկնքի դեմ: Եթե մարդու դեմ մարտնչես, հնարավորություն ունես հաղթանակելու, իսկ եթե կանգնես Եկեղեցու դեմ, անկարող ես սասանել նրան, քանզի ամենագոր է աստվածային գործությունը: Որքան՝ բռնակլաներ ցանկացան ճնշել, նվաճել Եկեղեցին, որքան՝ զազանների ժանիքներ եւ երկսայրի սուտերներ... սակայն պարպվեցին: Եւ ահա՛, կա Եկեղեցին եւ պայծառ է ինչպես արփին»։ «Ով ականջ ունի լսելու՝ թող լսի եւ իմանա»։

Երկինքն է բացել իր պարուհանները այսօր, եւ այս րեսաբանին հանդիսարես՝ հոգեպարար ուրախության մեջ է երկնային, հաղթական մեր Եկեղեցին։ Ահա մեր հավարի հայր Գրիգոր Լուսավորիչը համախումբ իր վարդապետներով, հոգեկիր այրերով, նման մեր անառիկ լեռների, թեւ թեւի, ծունկ ծնկի փառաբանական աղոթքն են մատուցում առ Բարձյալն Աստված, որ հավաքարիմ իր խոստումին, անմար եւ պրդաբեր է պահում Լուսավորչի կանթեղը՝ Նայ Եկեղեցին։

Իսկ ներքեում եկրային եկեղեցին ի գլուխ ունենալով Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Նայոց մեր սիրելի Նայրապետին՝ Մայր Աթոռի զինվորյալ եւ ուխտապահ միաբանությամբ եւ հավաքավոր ժողովրդով՝ նման մեր անառիկ լեռներին՝ ուս ուսի, ծունկ ծնկի շարունակում են մշտվառ պահել անմար կանթեղը մեր հայրերի սրբազան հավարի։ «Ով ականջ ունի լսելու թող լսի եւ իմանա»։

Եւ ահա եւ, իբրեւ խորհրդակարար եպիսկոպոս՝ խոնարհվելով այս մեծ խորհրդի առջև՝ իմ որդիական շնորհակալությունն եմ հայրնում Ձերդ Վեհափառությանը, «զ-Բոյս ի թոյոց քեզ մատուցանելով»։ Ապա, իբրեւ խոսնակ նորած քահանաների, հավելում, որ Ոչ որ չի կարող Աստծո ամրացրածը սասանել կամ ընդդիմանալ Նրա գործությանը, քանի որ մենք այսօր, իբրեւ նորած քահանաներ, մեր «ձեռքը դնում ենք մաճին եւ եր չենք նայում», «վերցնում ենք մեր խաչը եւ քայլում մեր Տիրոջ՝ Նիսուս Բրիսպոսի եւ մեր Սուրբ Նայրապետների երեսից» եւ կրկնում մարգարեի խոսքերը. «Տեր, ահա Ես, առաքեա զիս»։ «Ով ականջ ունի լսելու թող լսի եւ իմանա»։

Սիրելի նորած քահանաներ,

Այսօր Աստծո նախախնամական կամքով, Օշականից բերել ենք մեր հայկական ինքնությունը կերպող ամենամեծ սուրբի՝ Մեսրոպ Վարդապետի օրհնությունները, եւ ինչպես արդեն ինքներդ հասկացաք, ձեր ձեռնադրության աղոթքներին շաղախեցինք մաշտոցաշունչ մեր ոսկեդարի անվանի հայրերի ոգին ու ներշնչանքը՝ ձեզանից ոմանց վերանվանելով նրանց պարվաբեր անուններով։

Արդ, իբրեւ այսօրվա մեծ խորհրդի պարգամ րալիս ենք ձեզ հայերեն առաջին նախադասությունը. «Ճանաչել զիմաստութիւն եւ զիւրար, իմանալ զբանս հանճարոյ»։ Իբրեւ սկիզբ ձեր մրածումների՝ խորեցեք այն մասին, որ իմաստությունն ու իւրարը ճանաչելը ինքնանպարակ չէ, այլ ուղղված է մի նպարակի. որպեսզի ճանաչեք Նանճարի խոսքերը։ Նովհաննես ավարարանիչը խոսք է անվանում մեր րիրոջը՝ Նիսուս Բրիսպոսին։ Ասել է թե Ս. Սահակ եւ Ս. Մեսրոպ մեզ այս նախադասությամբ պարվիրել են իւրարի եւ

խմաստության միջոցով ճանաչելու մարմնացյալ Բանին: Իսկ ով ճանաչում է Քրիստոսին, որ է «ճանապարհի ճշմարտությունն է կյանք», ճանաչում է ազապարար ճշմարտությունը: «ճանաչեք ճշմարտությունը, ճշմարտությունը ձեզ կազարի», այն ճշմարտությունը որ աշխարհի եկավ, «որպեսզի մենք կյանք ունենանք, եւ առավել եւս ունենանք»: Ուրիշ խոսքով՝ մեր հայրապետները մեկ նախադասության մեջ խորացրել են հայի կյանքի իմաստը, նպատակը: Ուրեմն դուք պարտական եք այս մեկ նախադասությանը այնքան, որքան բովանդակ ավերարանին: «Ով ականջ ունի լսելու թող լսի եւ իմանա»:

Սիրելի նորած եղբայրներ,

Երբորդ հազարամյակի շնմին ձեզ է պարիվ արված լինելու մեր ընտրյալ ժողովրդի մեջ անյուսանելի Աստծո փեսանելի թարգմանիչները: Անյուսանելի Աստծուն լավագույնս թարգմանելու ձեր կարողությունից է կախված մեր ժողովրդի ապագան, եթե դուք լավ թարգմանիչներ եք, ուրեմն կենդանի է Աստված եւ նրա գործությունը՝ ի մեջ Նայկազյան ցեղի:

«Սխալ է կարծել, թե ժողովրդի ճակարագիրը կախված է միայն նրա աշխարհագրական դիրքից, նրա թվային մեծությունից, միջազգային բարենապաստ պայմաններից եւ կամ մարդկային արդարության ի կարար ածումից: Փոփոխական են այս երեքն էլ, եւ հաճախ դավաճանում է չորրորդը»: Բայց Աստված սահմանել է նաեւ իր օրենքը, արդարության օրենքը: Աստվածային արդարությունը գործող գործություն է, իրական ուժ, որ գործում է մարդու կամքից անկախ, եւ իրականանում ոչ ուշ եւ ոչ շուր, ճիշդ ժամանակին: Ասել է թե դուք՝ որպես Աստծո այգու մշակներ, Աստվածային խոսքի թարգմանիչներ, եթե սերմանեք Տիրոջ արդարության սերմերը մեր ժողովրդի սրտերից ներս, «Մեր Եկեղեցին, եթե ոչ այսօր, ապա վաղն անպայման, Աճառյանի խոսքերով ասած՝ «պիտի դառնա ալեկոծ օվկիանոս անխորպակելի սյուն, որից ամեն հայ իր պարանն է կապում փոթորից փրկվելու համար»: Մեր երկիրը՝ իբրեւ փարոս, որ «բուսավորում է խավարում, եւ խավարը չպիտի կարողանա այն նվաճել»: «Մանանեխի հասկի, որ մեծ ծառ է դառնալու, որի վրա երկնքի թռչունները բույն են հյուսելու», բանգի ճշմարիտ է ավերարանական այն խոսքը թե՝ «Արդարը եթե 7 անգամ ընկնի, նորից պիտի ոտքի կանգնի»: Ուրեմն, եթե հավաքարմունքն պահեք աստվածային արդարությունը Ձեր եւ Ձեր նմանների մեջ, Նա էլ անմահ կպահի ձեզ եւ Ձեր Ժողովրդին: «Ով ականջ ունի լսելու թող լսի եւ իմանա»:

Սիրելի նորած բախաններ եւ սիրելի ներկաներ,

Այսօր, երբ Իմանալի Արեգակի հրաշք շողերը թափվել են մեր Եկեղեցու սրտին, եւ նորովի է բաբախում սիրտը առաքելահասարար մեր Սուրբ Եկեղեցու, մեկ անգամ եւս շնորհավորում ենք Ձեզ: Շնորհավորում ենք նորած բախանների ընդանիքի անդամներին, որ հեղաշուտ Աստծո օրհնությունն առավել շարանալու է Ձեր ընդանիքներում, որովհետեւ «հովիւք քաջ եւ հովիւք բարի ընդ Ձեզ են»:

Այս Սուրբ Մեղանի առջեւ աղոթում ենք, որ Երկնավոր Նայրն անսասան պահի մեր Մայր Եկեղեցին, ամուր պահի առաքելաշավիլ նրա ընթացքը, եւ գորավոր պահի մեր Եկեղեցու գինվորյալ եւ ուխտապահ մշակներին՝ այսօր, վաղը եւ հավիտյան:

Թող Տիրոջ Սերը, Սուրբ Նոգու համբույրը լինի բոլորիս հեղ աշխարհի եւ միշտ եւ հավիտյանս հավիտենից. Ամեն: